

Συνέντευξη με τον πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής κ. Π. Λαζαρίδη **Πανεπιστήμιο: Μια πραγματικότητα** **Οι προοπτικές και το μέλλον του**

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Ένα όνειρο δεκαετιών όχι μόνον του Βόλου, αλλά ολόκληρης της περιοχής της Θεσσαλίας έγινε πραγματικότητα. Οι εδύσπιστοι που δεν ήταν λίγοι και οι οποίοι πρόβλεπαν ότι το Πανεπιστήμιο θα έμεινε στα χαρτιά διαφύσθηκαν. Στο συγκρότημα του Πεδίου του Άρεως, σ' ένα χώρο μοντέρνο, διαμορφωμένο ευχάριστα — χώρο που προκάλεσε μεγάλη έκπληξη σ' όσους τον επισκέφθηκαν τόσο για την αρχιτεκτονική όσο και τη λειτουργικότητά του — οι πρώτοι φοιτητές δίνουν τη σμάχη της γνώσης. Ηδη λειτουργούν τρία Τμήματα, από τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά θα αρχίσει η λειτουργία άλλων δύο, ενώ αναμένεται η ίδρυση άλλων 12 τμημάτων.

Ο Βόλος λοιπόν απέκτησε το δικό του Πανεπιστήμιο. Πανεπιστήμιο που όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής κ. Λαζαρίδης θα αναπτυχθεί σ' ένα πλήρες Πανεπιστήμιο με επιστημονικούς κλάδους που θα αλληλοσυμπληρώνονται και θα καλύπτουν όσο το δυνατόν περισσότερες γνωστικές περιοχές.

Πανεπιστήμιο που ακολουθεί το δικό του μοντέλο και στόχος του είναι να δοκιμάσει νέα σχήματα ακαδημαϊκής οργάνωσης.

Πανεπιστήμιο που φιλοδοξεί τα πτυχία που θα δώσει στους φοιτητές του να είναι ανταγωνιστικά των πτυχίων μεγάλων ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων. Σημειώνεται ότι πρώτοι φοιτητές του θα αποφοιτήσουν το 1992, έτος ορόσημο για το μέλλον της Ελλάδας μέσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Πανεπιστήμιο που είναι άριστο ενταγμένο μέσα στον ιστό της πόλης.

Το έργο που έχει γίνει μέχρι σήμερα είναι πραγματικά τεράστιο. Και αυτό οφείλεται στην πείσιμονα προσπάθεια των μελών της Διοικούσας Επιτροπής και του προέδρου της κ. Παντελή Λαζαρίδη.

Το Πανεπιστήμιο παρόλο που λειτουργεί εδώ και μερικούς μήνες, παραμένει ένα θέμα αγνώστον για τους βολιώτες. Ελάχιστοι γνωρίζουν τα εντυπωσιακά έργα που έχει γίνει, ελάχιστοι γνωρίζουν ότι το πρώην εργοστάσιο Πακαρρήγια έχει μετατραπεί σ' ένα υπερούχρονο χώρο σπουδών, πολλοί όμως είναι αυτοί που δυσπιστούν για το μέλλον του. Η Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου ξεκίνησε πρόσφατα μια προσπάθεια γνωριμίας του κοινού του Βόλου με το Πανεπιστήμιο. Αρχής γενομένης με την Έκθεση Καλλιτεχνικών Εικαστικών Τεχνών από τη Βόρεια Ελλάδα.

Η συνέντευξη του προέδρου της Δ.Ε. κ. Λαζαρίδη σήμερα στη «Θεσσαλία» αποσκοπεί στο να κάνει γνωστό στους βολιώτες το Πανεπιστήμιο.

Στη συνέντευξη αυτή ο κ. Λαζαρίδης μιλά για τα έργα που έχουν γίνει, αυτά που βρίσκονται σε εξέλιξη και αυτά που θα γίνουν στο μέλλον.

ΕΡΩΤ.: Τελευταία, Πρόεδρε, ακριβώς ένα σύνθημα: «Γνωρίστε το Πανεπιστήμιο» και το απευθύνετε στην κοινωνία της Θεσσαλίας. Τελικά ο κόσμος άρχισε να γνωρίζει ότι υπάρχει Πανεπιστήμιο στον χώρο του;

ΑΠΑΝΤ.: Εγώ πιστεύω ότι ο κόσμος ακόμα δεν γνωρίζει το Πανεπιστήμιο. Και όχι μόνον αυτό, σε πολύ μεγάλο βαθμό αμφισβητεί ακόμα και ότι υπάρχει Πανεπιστήμιο. Υπήρχε πάντα μια κοχυλοφία, ότι τέτοιο τόσο σοβαρό έργο δεν εκρόκειτο να πραγματοποιηθεί στην περιοχή αυτή. Όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα αυτή η κοχυλοφία ασφαλώς θα κατασπινθεί κι εγώ πιστεύω ότι θα αντικατασταθεί η περιφρόνηση του λαού αυτής της περιοχής, για το δικό του Πανεπιστήμιο.

Το Πανεπιστήμιο έχει ανάγκη να στηριχτεί από το λαό. Μόνο η συνεργασία με τις άλλες διυτικές του τόπου, μπορεί να φέρει την προκοπή.

Εμείς δουλέψαμε σχεδόν στη σιωπή, αυτά τα χρόνια για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις της ανάπτυξης του Πανεπιστημίου και να προσδιοριστεί οριστικά η φυσιογνωμία του. Κι αυτό το κάναμε όχι μόνο για λόγους μετριοφροσύνης ή επειδή πιστεύαμε ότι πρώτα πρέπει να υπάρχει το έργο και μετά η δημόσια προβολή του, αλλά επίσης επειδή είχαμε επιλέξει αυτήν την τακτική, για να γίνει δυνατό να υλοποιηθούν με ορισμένες από τις βασικές και θεμελιώδεις επιλογές μας. Χωρίς αντιδράσεις, που θα μπορούσαν να τις ανατρέψουν.

Από την άλλη πλευρά ήταν τόσο ισχυρό, τόσο μυθοποιημένο το όνειρό, που αποτελούσε για ολόκληρο τον θεσσαλικό χώρο το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας — και ιδιαίτερα για την πόλη του Βόλου, που είχε επιλεγεί ως έδρα του — που πραγματικά ο κόσμος είχε μια δυσκολία να πιστέψει ότι ένα τόσο μεγάλο πράγμα θα ήταν δυνατόν να υλοποιηθεί. Πολλοί επίσης, διάζωνταν υπερβολικά. Ήθελαν εδώ και τώρα φοιτητές.

Επίσης, υπήρξε στη διαδρομή μια αμφισβήτηση ορισμένων επιλογών μας, γιατί αρκετοί δεν μπορούσαν να καταλάβουν τι θέλαμε αυτά τα παλιά κτίρια, τα οποία παίρναμε και για τα οποία διάβαζαν ότι θα τα αφιλοποιούσαμε για πανεπιστημιακή χρήση. Τώρα μας δίνεται η ευκαιρία, έχοντας πια ένα τελειωμένο συγκρότημα, στο Πεδίο

του Άρεως, να δείξουμε τι ακριβώς θέλαμε να κάνουμε, πώς ακριβώς μπορεί ένα Πανεπιστήμιο να στεγαστεί σε τέτοιους χώρους, και να κερδίσει ολόκληρη η πόλη από την ανα-

δόση που συντελείται.

Θυμάμαι ότι πήρα περίπου τέτοια εποχή — το λέω με ένα αισθητικό περίεργο πλάτος, αλλά και αταναόησης — εξελίχτηκε μια συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο για το Πανεπιστήμιο και άνθρωποι που τους τιμά και ξέρω ότι με τιμάει και που εκτιμά και τη νοημοσύνη τους και την άποψη που έχουν για την ιστορία, ούτε λίγο ούτε πολύ κατήγγειλαν ότι το Πανεπιστήμιο πάει και χατάνεται σ' αυτήν, πιο υποδαμιωμένη περιοχή του Βόλου, μέσα σε κτίρια τα οποία ήταν απαράδεκτα και ότι περίπου θα προλετα-

ριοποιηθούν εκεί οι φοιτητές, μέσα στα εγκαταλειμμένα εργοστάσια, του βούρνο και τις αλκίες.

Την απάντηση, βεβαίως, τώρα την έχουμε έτοιμη και δεν την έχουμε στα χείλια μας, την έχουμε οικοδομημένη.

Φαντάζομαι ότι όλοι αυτοί οι φίλοι θα έχουν αντιληφθεί ότι είχαν κάνει τότε μια λαθρομένη εκτίμηση. Κι ότι αυτό δεν θα τους εμπόδιζε να βοηθήσουν όσο μπορούν — και ξέρω ότι μπορούν — την ανάπτυξη του Πανεπιστημίου.

Για να βρω, πάντως, στο ερώτημά σας, πιστεύω ότι είναι η στιγμή τώρα που τελειώσει ένα τμήμα του έργου και που αρχίζει να διαμορφώνεται μια εντελής νέα σφαιρική για ένα καινούργιο προχώρημα και σε άλλα επίπεδα και σε άλλες, αν θέλετε, εγκαταστάσεις, πιστεύω λέω ότι είναι η ευκαιρία να θυγούμε από αυτή την σιωπή στην οποία μόλις μας είχαμε περιχαρακώσει, και ο λαός του Βόλου με πολύ δυνατό τρόπο να πάρει μια ολοκληρωμένη γύση του τι σ'είναι Πανεπιστήμιο και ως ποιότητα χώρων και ως προοπτική ανάπτυξης για την πόλη και ως ένα πρότυπο πανεπιστημιακής λειτουργίας, το οποίο έχει την φιλοδοξία να ξεπεράσει τις δομικές δυσκολίες που έχει η ανώτατη Παιδεία στην χώρα μας.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΕΡΩΤ.: Η επίσκεψη του Πρωθυπουργού είναι ένα θέμα σημαντικό για τις μέρες μας. Μια πρωθυπουργική επίσκεψη είναι πάντα αυτή που αφήνει κάποια ωφέλεια. Εδώ στην συγκεκριμένη επίσκεψη του κ. Παπανδρέου υπήρξε κάτι τέτοιο;

ΑΠΑΝΤ.: Η επίσκεψη του Πρωθυπουργού πάντοτε είναι κάτι που είναι και τιμητικό και παράδοξο θα ήταν να μην κατάλγει σε κάτι ωφέλιμο.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση ήταν μια επίσκεψη απρόβλεπτη, μπόρω να πω, η οποία βεβαίως, μας τμήσε και η οποία βεβαίως, επιχορήγησε να αξιοποιηθεί από μας όσα γίνεται περισσότερο. Ευτυχώς υπήρξε μια πρόεργασία στη Διοικούσα Επιτροπή σε άνεπτο χρόνο, για να προτάθουν τα νέα τμήματα με τα οποία θα ολοκληρωθούν η φυσιογνωμία του Πανεπιστημίου οριστικά και που θα αποκτούσε πραγματικό νόημα ο τίτλος που έχει κάθε Σχολή με τα πτυχία τα οποία θα παράδουσε να περιέχει. Αυτή η συνολική πρόταση υιοθετήθηκε από τον πρωθυπουργό. Δηλαδή πολύ δυνατά η πολιτική βολή και από τον ίδιο τον πρωθυπουργό και από τον υπουργό Παιδείας για την αποδοχή των επιλογών της Διοικούσας Επιτροπής και συνεπώς νομίζω ότι οι ενδιαφεσες διαδικασίες κατά κάποιο τρόπο δεν

θα ήταν δυνατό να δυσκολέψουν την πορεία προς την ολοκλήρωση του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας που έχουμε σχεδιάσει. Είναι ένα κέρδος το οποίο προήλθε από την επίσκεψη του πρωθυπουργού.

Επίσης, με αφορμή την επίσκεψη του πρωθυπουργού, ολοκληρώθηκε και οριστικοποιήθηκε η επιλογή για τα 2.500 στρέμματα, που θέλαμε να πάρουμε για το Πανεπιστήμιο και κυρίως δόθηκε μια ώθηση να κεντρικό στοιχείο του Πανεπιστημίου που είναι η Βιβλιοθήκη. Το να γίνει η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας η Βιβλιοθήκη — επιλέχθηκε για τα ελληνικά πράγματα, σημαίνει πρώτον την ανάγνωση ακαδημαϊκού κύρους στον Περιγύρο του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και δεύτερον σημαίνει σημαντική χρηματοδότηση.

Ελπίζω ότι τα επόμενα χρόνια θα μπορούσαμε να κάνουμε την βιβλιοθήκη ένα κεντρικό στοιχείο για όλη την περιοχή και δεν εννοώ μόνο την περιοχή της Θεσσαλίας.

Το άλλο κέρδος, το οποίο θα είναι επίσης θεμελιώδες είναι ότι με αφορμή την προέλευση, την επίσκεψη του πρωθυπουργού και την ενημέρωσή του ήρθαν μαζί του όλοι εκείνοι που για πολλούς λόγους δεν μπορούσαν ή απέφυγαν να έρθουν και να δούν το Πανεπιστήμιο καθώς προχωρούσε η οργάνωσή του. Ενώ, την πολιτική ηγεσία σε διάφορα επίπεδα, τους παράγοντες της περιοχής, όλους εκείνους που εκφράζουν μια οικιλία συχνά συγκρούμενων συμφερόντων.

Νομίζω, ότι όλοι έλαβαν το μήνυμα ότι αυτή είναι η οριστική μορφή του Πανεπιστημίου, ότι οι επιλογές είναι υιοθετημένες και από τη βάση και από τη Διοίκηση και από την Πολιτική ηγεσία, και ότι οι περισσότερες είναι και πραγματοποιημένες και συνεπώς δεν επιδέχονται μεταβολή και ελπίζω ότι, παρότι η περίοδος είναι «πονηρή», γιατί είναι προκλογική, δεν θα υπάρξει από πουθενά κανενός είδους αντίδραση εναντίον των επιλογών αυτών. Νομίζω ότι κατά κάποιο τρόπο έλεισε πριν από ανοίξει ένα θέμα, που θα μπορούσε να μας δυσκολέψει, και σ' αυτό δόθηκε η επίσκεψη του πρω-

θυπουργού με το κλίμα που δημιουργήθηκε.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΕΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

ΕΡΩΤ.: Συμπληρωματικά χαρακτηριστικά την επίσκεψη επικαίρως θα ήθελα να μας πείτε τα 12 νέα τμήματα που εισηγείται η Διοικούσα Επιτροπή, Ποια είναι, και άρετικά υπάρχουν κάποια διαφορετικότητα μετά τις εκλογές. Θα υπάρξουν οι θεσμοθεσίες πριν τις εκλογές;

ΑΠΑΝΤ.: Εγώ το ελπίζω ότι θα υπάρξουν και οι θεσμοθεσίες και τα νομοθετήματα πριν από τις εκλογές, αν και αυτό — θα μου επιτρέψετε να μην συμφωνώ μαζί σας — δεν έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία. Γιατί ποιος θα μπορούσε να τολμήσει μετά την υιοθέτηση αυτών των επιλογών στο επίπεδο που σημείωσα να πάει στην εντελής αντίθετη κατεύθυνση. Τα πολύ — πολύ να σφαιρική κάποια τροποποίηση ή καθυστέρηση άτι δεν το πιθανολογώ για πολλούς λόγους.

Όσον αφορά τα τμήματα θέλω να θυμίσω ότι το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας είναι συγκροτημένο σε Κύκλους Επιστημών που έχουν και την ερευνητική μορφή Σχολών.

Υπάρχει λοιπόν, στο Βόλο, μια Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών, η οποία έχει στην τήν βαρύνουσα — κατά κάποιο τρόπο — τίτλο που χωράει πολλά πράγματα και από κάτω, ειδικά ως τώρα (2) Παιδαγωγικά Τμήματα και ένα Γενικό. Με την πρότασή μας η Σχολή αυτή πρώτον αποκτάει έναν προανατολισμό προς τις Κοινωνικές Επιστήμες, που είναι απαραίτητες και ιδρύεται ένα τμήμα Κοινωνιολογίας και Κοινωνικής Πολιτικής.

Συγχρόνως αποκτάει τρία νέα ακόμη τμήματα, τα οποία είναι συμβατά με αντίστοιχα τμήματα των Πανεπιστημίων Θεσσαλονίκης και Αθήνας, για να μπορούσε το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας να παίζει και τον ρόλο της αποσυμφόρησης των δύο μεγάλων Πανεπιστημίων. Είναι το Τμήμα Φιλολογιών και Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας και το Τμήμα Ιστορίας και Πολιτισμικών Επιστημών, τα οποία, όπως καταλαβαίνετε από τους τίτλους, είναι και συμβατά με τα τμήματα που λειτουργούν στα άλλα Πανεπιστήμια, αλλά έχουν μέσα τους μια πολύ μεγάλη δυναμική για νεωτερισμούς που προσιδοάζουν στις συνθήκες της εποχής και ανταποκρίνονται σε προανατολισμούς συγχρόνως.

Επίσης, προτείνουμε να ιδρυθεί ένα ακόμη τμήμα, το Τμήμα των Επιστημών της Αγροτικής, το οποίο έρχεται να καλύψει ένα κενό για την ελληνική πραγματικότητα, και θα λειτουργήσει μόνο στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας.

Στη δεύτερη Σχολή, τη Σχολή των Επιστημών Παραγωγής διπλα στα 3 τμήματα που λειτουργούν (το Φυτικής και Ζωικής Παραγωγής, το Μηχανολόγων Μηχανικών Βιομηχανίας και το Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης). Ζητήσαμε να ιδρυθούν 3 ακόμα τμήματα, τα οποία καλύπτουν τομείς της παραγωγής που ως τώρα έμεναν ακάλυπτοι. Το ένα είναι το Τμήμα Βιομηχανικού Σχεδίου και Εφαρμοσμένων Τεχνών, για να καλυφτεί διπλα στους Μηχανολόγους το τμήμα της παραγωγής που αφορά το σχεδιασμό των προϊόντων μαζί της παραγωγής.

Το άλλο τμήμα είναι εκείνο που δίνει της οικονομική διάσταση στη Σχολή των Επιστημών Παραγωγής: είναι το τμήμα Αγροτικής Οικονομίας το οποίο συνδέεται επίσης και με την παραγωγική ταυτότητα της περιοχής.

Το τρίτο τμήμα που προτείνουμε είναι το τμήμα Εργασιών Βελτιώσεων και Γεωργικής Μηχανικής που και αυτό αποτελεί ένα νεωτερισμό για τα ελληνικά πράγματα και αντίστοιχο σε ανάγκες της ελληνικής παραγωγής που βεβαίως προσιδοάζουν ειδικότερα στο θεσσαλικό χώρο, και βεβαίως έχει σχέση με αλόκληρο το πρόγραμμα του Αχελώου, και με ανάγκες που όλοι γνωρίζουμε πως θα γεννηθούν τα επόμενα χρόνια.

Επίσης, επιχειρήσαμε να ολοκληρώσουμε τον κύκλο των Επιστημών Υγείας στη Λάρισα προτείνοντας το ήδη ιδρυμένο τμήμα της Ιατρικής να συνδεθεί στο πλαίσιο μιας Σχολής Επιστημών Υγείας με τέσσερα ακόμα νέα τμήματα από τα οποία το ένα είναι Γενικό, Βιολογικής και Φυσιολογικής Κατεύθυνσης (για να καλυφτεί τις θετικές Επιστήμες) και τα άλλα τρία είναι το τμήμα Κλινικής Φαρμακολογίας (το οποίο το Κλινικής), το τμήμα Δημόσιας Υγείας και το Νοσηλευτικό τμήμα.

ΕΡΩΤ.: Από τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά ποιά τμήματα θα λειτουργήσουν από αυτά που είπαμε;

ΑΠΑΝΤ.: Τον Οκτώβριο θα λειτουργήσει το τμήμα Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης και έχουν ήδη δηλώσει συμμετοχή στα μηχανογραφικά βελτία του Υπουργείου Παιδείας όσοι το επιθυμούν.

Από την επόμενη χρονιά ελπίζω, γιατί το έχουμε προτείνει αλληπαλλήλες φορές στο Υπουργείο Παιδείας, να οριστεί η λειτουργία και άλλων τμημάτων, υποθέτω πως θα είναι το τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών Βιομηχανίας και το τμήμα Ιατρικής. Ειδικά για το τμήμα Ιατρικής υπάρχει κάποιο παράλληλο στοιχείο το οποίο δεν μπορεί να μη ληφθεί υπόψη για την χρονολογία έναρξης της λειτουργίας του. Αυτό το πρόσθετο στοιχείο είναι η δυνατότητα νοσηλευτικής υποστήριξης, η οποία είναι σε μεγάλο βαθμό συνυφασμένη με τους ρυθμούς με τους οποίους θα αναγειρθεί το περιφερειακό νοσοκομείο στη Λάρισα. Ηδη έχει υπάρξει μια καλύτερη απρόβλεπτη για λόγους εντελώς ξένους με τις υποθέσεις που είχαν γίνει. Δηλαδή, δεν ήρθαν οι εργολάβοι και δεν υπήρξαν προσφορές.

Ετσι, ενώ η χρονική αφετηρία του έργου που θα διαρκέσει 40 μήνες, επρόκειτο να είναι ο Μάρτης που μας πέρασε, βάλλον θα είναι το τέλος φθινοπώρου ή ίσως το τέλος του χρόνου.

Αυτό σημαίνει πως πρέπει και η επιλογή του χρόνου έναρξης του Ιατρικού Τμήματος να συναρτηθεί σε ένα βαθμό με την προβλεπόμενη έναρξη λειτουργίας του νοσηλευτικού αυτού υποστηρίγματος του Πανεπιστημίου το οποίο πρέπει να είναι σε λειτουργία το αργότερο γύρω στο τέταρτο έτος.

Βεβαίως πρέπει να πει κανείς ότι μεταβατικά αν έχει εξασφαλισμένη τη λειτουργία του νοσοκομείου σε κάποιον ορισμένο χρόνο θα μπορούσε να καλύψει τις νοσηλευτικές ανάγκες από τα υπάρχοντα νοσοκομεία.

Η ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΜΕ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΕΡΩΤ.: Θα ήθελα να ρωτήσω σχετικά με τη στελέχωση των νέων τμημάτων από καθηγητές. Θα αξιοποιηθεί το βολιωματικό δυναμικό; Υπάρχουν πάρα πολλοί επιστήμονες, καθηγητές, οι οποίοι βρίσκονται είτε σε εξωτερικό, είτε σε άλλες πόλεις. Αυτοί θα αξιοποιηθούν από το Πανεπιστήμιο;

ΑΠΑΝΤ.: Θα αρχίσω από το τελευταίο σας σημείο. Κατ' αρχήν ως τώρα, πολύ πριν κάνομε τις προκηρύξεις για τις θέσεις του διδακτικού προσωπικού, ένα ή δύο χρόνια νωρίτερα, είχαμε κάνει μια ανοιχτή πρόσκληση ενδιαφέροντος προς πάσα κατεύθυνση και στα εξωτερικά και τα εσωτερικά, για να σταθίσουμε ποιό είναι το ενδιαφέρον των επιστημόνων και ερευνητών σχετικά με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και ποιό είναι το διαθέσιμο στελεχειακό δυναμικό, το οποίο θα μπορούσε να μας βοηθήσει. Βγάλαμε ορισμένα συμπεράσματα, τα οποία ως ένα σημείο τα αξιοποιήσαμε, για να διαλέξουμε και με αυτό το κριτήριο τις βαθμίδες ή τις ειδικότητες που έπρεπε να γίνουν οι προκηρύξεις.

Αυτό σημαίνει πως κρατάμε και θα κρατήσουμε μια διαδικασία εντελώς ανοιχτή στην επιλογή του προσωπικού.

Όσον αφορά την καθαυτή επιλογή τώρα, προφανώς γίνεται μια δημοσιοποίηση με την προσηλυση των θέσεων και από και και πέρα λειτουργεί το εκλεκτορικό σώμα.

Το εκλεκτορικό σώμα είναι ένα σώμα που αποτελείται από αρμόδιους καθηγητές για τα ειδικά αντικείμενα κάθε θέσης, το οποίο λειτουργεί με μια σχετική ανεξαρτησία, θα έλεγα με σχεδόν απόλυτη ανεξαρτησία. Καμιά φορά δεν παρακολουθεί και τακτικές επιλογές του Διοικητικού Οργάνου. Έτσι, λοιπόν, από τη μια μέριά είναι επιθυμία μας να υπάρχουν βολιότες, γιατί είναι πολύ ωραίο να είναι εγκατεστημένοι άνθρωποι εδώ ή να έχουν μια ειδική αγάπη για την περιοχή και από την άλλη όμως δεν υπάρχει τρόπος τεχνικός να διάσουμε τα πράγματα δεδομένου ότι η λειτουργία των εκλεκτορικών σωμάτων είναι ανεξάρτητη.

Όσο αυτό πρέπει να πω πως η κοινωνική δυναμική, η ίδια η ζωή δηλαδή, κάνει ώστε να υπάρχουν προσφορές από ανθρώπους της περιοχής, οι οποίοι είναι αξιόλογοι και οι οποίοι ήδη στελεχώνουν το Πανεπιστήμιο.

Όσον αφορά τώρα τα Τμήματα θέλω να κάνω μια διαφοροποίηση. Άλλο η ίδρυση των τμημάτων και άλλο η λειτουργία τους και η εισαγωγή φοιτητών.

Με την ίδρυση των τμημάτων καθορίζεται η μελλοντική φυσιογνωμία του Πανεπιστημίου και συνεπώς μπορεί να προσδιοριστούν οι στόχοι των ανθρώπων που έχουν την ευθύνη για την οργάνωσή του και επίσης να προσδιοριστούν οι προτεραιότητες στις διάφορες επιλογές που θα γίνουν. Όταν υπάρχει συστηματική προετοιμασία για καθένα από αυτά τα

Τμήματα, μπορεί τότε να προταθεί και η έναρξη λειτουργίας τους με τη συνείδηση φυσικά και της Πολιτείας, η οποία σταθμίζει και τις δυνατότητες να αφομοιωθούν οι πτυχιούχοι στην αγορά εργασίας, και αν υπάρχουν τα αναγκαία κονδύλια για τη λειτουργική ετοιμότητα που απαιτείται.

Συνεπώς τα νέα Τμήματα που προτείνουμε δε σημαίνει πως θα στελεχωθούν αυτομάτως. Θα στελεχωθούν συν τα χρόνια καθώς ορίζεται η φυσιογνωμία τους.

Για το ήδη ιδρυμένο Τμήμα τα των οποίων η λειτουργία τους έχει ήδη ξεκινήσει ή που η λειτουργία τους έχει προοριστεί για το άμεσο μέλλον, έχουν προκηρυχτεί οι θέσεις που προβλέπει ο Νόμος ανάλογα με τα κονδύλια που διαθέτουμε δεδοίως.

Συγκρότως έχει προσηλυθεί και νέες αριθμός επιστημόνων από άλλα Πανεπιστήμια, οι οποίοι καλύπτουν τις ανάγκες μεταδοτικά. Αυτό συνήθως θεωρείται πως είναι αδυναμία. Κατόπιν γνώμη μου όμως είναι πραγματικά ένα ισχυρό «μυθολισμα» από δυνατότητες του περιγύρου, όταν ακόμα το ίδιο το Πανεπιστήμιο δεν έχει τις δυνάμεις του να ανασταθεί κι ελπίζω πως η δυνατότητα αυτή, δηλαδή μπορεί κανείς να αξιοποιήσει στελεχειακά από άλλα Πανεπιστήμια ή του εσωτερικού ή του εξωτερικού θα υπάρχει πάντα για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Αυτό θα κάνει το Πανεπιστήμιο να μην καθλωθεί σε ένα σχήμα και να μπορεί να έχει μια διαρκή πνοή και μια διαρκή ενήργηση.

ΕΡΩΤ.: Θα θέσω τώρα ένα ερώτημα με τρία σκέλη: Το πρώτο είναι αν τα συσκά πλεονε-

κρήματα του Βόλου θα προσελκύσουν αυτά τα διδακτικά ερευνητικά προσωπικά και αν εκδηλώθηκαν τέτοιες προθέσεις τα έχετε πει και άλλοτε ώστε να μην υπάρξουν επιτόμενοι, όπως χαρακτηρίζονται καθηγητές.

Το δεύτερο είναι: Το παράδειγμα Ιωάντε θα δίνετε εσείς προσωπικά και ήδη εγκατάσταθήκατε εδώ στο Βόλο.

Και το τρίτο είναι θέμα πρυτανείας μετά από 4 χρόνια θα αρχίσουν να οργανούνται πτυχία. Βέβαια είναι μακριά εκόμα, αλλά το θέμα πρυτανείας πως θα διαμορφωθεί;

ΑΠΑΝΤ.: Κατά πρώτον πρέπει να πω ότι η ίδια η επιλογή του Βόλου ως έδρα του Πανεπιστημίου τότε που έγινε έλαβε υπόψη της τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά της περιοχής. Δηλαδή αυτές τις πολύ θετικές περιβαλλοντικές συνθήκες. Κρι άλλοι μας είχαμε μια γεύση ήφα ή περιοχή θα μπορούσε να έχει ανθρώπους εδώ. Αυτό ήταν τότε μια υπόθεση εργασίας.

Θα το διατηρώσω τώρα ως διαπίστωση πλέον, γιατί υπάρχει μία ειδική κινητικότητα επιστημόνων προς την περιοχή, που δεν είναι όμοια με τα διαγαμιά που έχουν συνηθίσει για άλλα

περιφερειακά Πανεπιστήμια.

Δεν μιλά μόνο για βολιώτες ούτε για ανθρώπους της περιοχής. Μιλά για ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να έρθουν εδώ, στα Πέλλοι ως ποίμνη, και βρίσκουν μια ευκαιρία να εργαστούν κι εδώ μένοντας στην περιοχή.

Όσον αφορά το δικό μου προσωπικό θέμα, ξέρετε πολύ καλά ότι έχω μια εντελώς ειδική αγάπη για την περιοχή, ότι έχω συνδεθεί με χίλιους τράπουλες με τον τόπο αυτό. Και θέλω μέσα απ' αυτό το μεγάλο έργο που είχα την τύχη να διαχειριστώ, κατέληξα να αισθάνομαι πραγματικά άνθρωπος της περιοχής την οποία θεωρώ πατρίδα μου. Έτσι αισθάνομαι ταυτάσιον. Ήταν φυσικό συνεπώς να αναζητήσω μια μονιμότερη εγκατάσταση εδώ αν και η οριστική επιλογή αυτής της μόνιμης εγκατάστασης δεν εννοώ σαν ιδιότητα, εννοώ σαν καθηγητής Πανεπιστημίου, είναι μια πολύ κρίσιμη επιλογή για μένα και για οικογενειακούς ακόμη λόγους αλλά και για άλλους άλλους. Θα ήθελα να σταθίσω μερικά πράγματα ακόμα στο δρόμο. Και πρώτα απ' όλα μερικά πολύ λεπτά ζητήματα που σφοδρό στις σχέσεις που έχουν διαμορφωθεί με οσα στη Διοικούσα Επιτροπή. Έχω μια πολύ πάροση, πολύ πενή γεύση που με εμποδίζει να είμαι αυθόρμητος. Θα σας παρακαλούσα να μην συνεχίζαμε ταυτάσιον σήμερα.

Όσον αφορά τώρα το άλλο θέμα, το θέμα της πρυτανείας ή αν θέλετε της εκλογής των τυπικών προβλεπόμενων πανεπιστημιακών αρχών θα ήθελα να κάνω μια προκαταρκτική παρατήρηση.

Η ύπαρξη ενός διοικητικού οργάνου όπως είναι η Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου με αυτή τη σύνθεση και με αυτές τις πολλαπλές αρμοδιότητες έχει ουσιαστικό νόημα, γιατί μόνον έτσι μπορούν να κινηθούν οι αποφασιστικά μηχανισμοί στο ξεκίνημα.

Υπάρχει μια νρωθεσία, που η πρόσδιορίζει τους όρους με τους οποίους ανεξαρτητοποιείται η λειτουργία καθενός τμήματος.

Υπάρχει επίσης μια νομοθεσία η οποία προσδιορίζει πως, όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία εϋνόμομη λειτουργίας καθενός τμήματος, η μάλλον δλων των επιμέρους τμημάτων, προκύπτει από τα κάτω πια - με εκλογές - και η αντίστοιχη Αρχή που είναι η κλασική μορφή της Πρυτανείας.

Δεν μπορώ να κάνω μια πολύ συγκεκριμένη πρόβλεψη, νομίζω όμως ότι σε μια χρονική περίοδο 2-3 χρόνων, με τους ρυθμούς που πάμε θα έχουν συντελεστεί οι όροι που προβλέπει η νομοθεσία ώστε να υπάρξει μια αυτόνομη διοίκηση του Πανεπιστημίου με τη μορφή της Πρυτανείας.

Αλλά θέλω να κάνω ένα σχόλιο εδώ, ιδίως για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, το οποίο

δεν είναι ένα μικρό πανεπιστήμιο, το οποίο έχει ένα σχέδιο στην Λάρισα αφού ελαφρό ή πως είναι ο Ιατρικός Κύβλος και που έχει ακόμα πολύ μεγάλο δρόμο να διανεί για να ολοκληρώσει στην πράξη την οριστική του φυσιογνωμία και να αποκτήσει την αίσλη και το κύρος που απαιτείται.

Νομίζω ότι χρειάζεται μια συγκέντρωση αρμοδιοτήτων, άρα και εξουσίας, την περίοδο αυτή, για να μπορέσουν να διεκπεραιωθούν πράγματα τα οποία η κλασική διοίκηση και οι ανάγκαί απ' αυτό το συμβατικό σχήμα συμβιβασμού δεν θα ήταν οι καταλληλότεροι για να ξεπεραστούν με άνεση τα προβλήματα, που προβλέπω ότι θα τρωθούν. Συνεπώς ενόσ συμμερίζομαι την άποψη όσων ισχυρίζονται ότι θα πρέπει γρήγορα να υπάρξει η αυτόνομη διοίκηση του πανεπιστημίου, θα πρέπει να προσέσω επίσης ή τι θα πρέπει να συνκτιμηθεί και η αποτελεσματικότητα της Διοίκησης, με μια λογική συγκέντρωση ελεγχόμενης φυσικά εξουσίας.

ΠΤΥΧΙΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

ΕΡΩΤ.: Δεν είναι βέβαια υποχρεωτικό να υπάρχει πτυχία για να χορηγηθούν πτυχία, έτσι δεν είναι;

ΑΠΑΝΤ.: Καμία σχέση δεν έχει η μορφή του διοικητικού οργάνου με τη δυνατότητα ή όχι χορήγησης των πτυχίων. Τα πτυχία έχουν μια εντελώς ανεξάρτητη πορεία.

Οι πρώτοι μας πτυχιούχοι είναι πτυχιούχοι του 1992. Αντιστοιχούν σε μια συμβολική

χρονική στιγμή που σηματοδοτεί το μέλλον και της χώρας μας και της Ευρώπης. Οι πρώτοι μας πτυχιούχοι θα σηματοδοτήσουν και την πρόοδο που έχει το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας να έχει τα μάτια του ανοιχτά προς το μέλλον, προς την προοπτική του 2000 και προς αυτή τη διευρυμένη αγορά που θα αποτελέσει η ενωμένη Ευρώπη.

Θα ήθελα να συμπληρώσω ειδικότερα για τα πτυχία, ότι είναι βασικό θέμα που έχουμε υπόψη είναι το θέμα του ανταγωνισμού τους με τα πτυχία του ευρωπαϊκού περιγύρου. Από τη στιγμή που όλοι οι προστατευτικοί μηχανισμοί που ίσχυαν ως τώρα, αρχίζουν σιγά — σιγά να καταλύονται, θα υπάρξει σίγουρα μια ελευθεριότητα στην κίνηση των επαγγελματιών. Το μοναδικό στοιχείο το οποίο θα μπορεί να επιτρέψει την επιδίωξη είναι η ανταγωνιστικότητα. Αυτός είναι και ο στόχος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

ΕΡΩΤ.: Έχει εμπνευστεί η άποψη: Παιδιά, αυτό το Πανεπιστήμιο που σας φιλοξενεί, είναι δικό σας. Εσείς πρέπει να το διατηρήσετε σ' αυτό το πολιτιστικό επίπεδο, σ' αυτό το ήθος. Τελικά ποιό «φάρμακο» βρίσκετε; Ο αριθμός των φοιτητών είναι μικρός ακόμα. Έχουμε δείγματα σεβασμού από μέρους των παιδιών μέσα στο χώρο που διδάσκονται, που μορφώνονται. Ποιά είναι η αντίληψή σας; Τι μηνύματα μεταφέρετε στους φοιτητές;

ΑΠΑΝΤ.: Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, όπως είναι τώρα τουλάχιστον, αποτελεί σχεδόν σε όλα του τα χαρακτηριστικά ένα στοίχημα με το μέλλον ή μια πρόκληση, αν θέλετε, στην υποδασιμένη πραγματικότητα όπως τη γνωρίζουμε κι εμείς οι πανεπιστημιακοί και εσείς οι απέξω.

Είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε αλληλλάλληλες φορές με τους φοιτητές, την πρώτη βδομάδα που τους γνωρίσαμε — τη λεγόμενη «εβδομάδα εξοικείωσης» — αλλά και αργότερα, για να τους δώσουμε να καταλάβουν ότι αυτά τα πράγματα δεν είναι δυνατό να λειτούργησουν, δεν είναι δυνατό να κρατήσουν την ποιότητά τους παρά μόνο αν γίνουν αποκδοκτά από τους ίδιους και αν οι ίδιοι αναλάβουν τη φροντίδα να τα συντηρήσουν.

Θα έχετε προσέξει ότι από πα την ποιότητα και το σθένος να χαρακτηρίσει τον εξοπλισμό, την ποιότητα και την πληρότητα της οργάνωσης των εργαστηρίων ότι τα πράγματα σε μας δεν αντιστοιχούν με την κοινή αντίληψη ότι οι φοιτητές είναι κάποιος πληθυσμός στον οποίο δεν χρειάζεται να έχει κανείς εμπιστοσύνη και ότι είναι ένας πληθυσμός που δεν μπορεί να διαχειρίζεται και να κατέχει, και να χρησιμοποιεί αντικείμενα κάποιας αξίας έστω και τυπικής αξίας.

Συμμερίζομαι τον άραυματισμό που έχουν πολλοί από την κατιούσα πορεία των τελευταίων χρόνων, δεν συμμερίζομαι καθόλου όμως την αντίληψη ότι μπορεί κανείς να κινείται προς το μέλλον — με την ελπίδα της προκοπής — έχοντας κατά νου ότι δεν αξίζουν αυτοί για τους οποίους δουλεύει. Νομίζω ότι — κι αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση για την οποία σας μίλησα — αν δεν πιστέψει κανείς σ' αυτούς για τους οποίους δουλεύει, δεν είναι δυνατό να δουλέψει και δεν είναι δυνατό να βγάλει ένα έργο που να μπορεί να αξιοποιηθεί μελλοντικά. Η εμπιστοσύνη είναι κλειδί. Δεν μπορεί να ξεκινήσει κανείς με περιφροσύνη και καχυποψία. — Ο λαός μας και οι φοιτητές που είναι τμήμα του χρειάζεται να τιμηθούν για να μπορέσουν ν' αναπτύξουν τις αληθινές δυνατότητές τους.

ΟΧΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ — ΜΑΜΟΥΘ

ΕΡΩΤ.: Μιλάμε τώρα για 120 φοιτητές. Αργότερα βέβαια θα έρθουν κι άλλοι. Τότε τι πρόκειται να γίνει; Φυσικά θα υπάρξει η καλή παράδοση της φεινής ή και της επόμενης χρονιάς. Το θέμα όμως είναι ότι το περιβάλλον θα πάψει να είναι «οικογενειακό», όπως είναι τώρα, θα υπάρχει «αποξένωση». Τι θα κάνετε, για να συνεχιστεί αυτή η καλή κατάσταση;

ΑΠΑΝΤ.: Κατ' αρχήν η πρόβλεψη είναι να μην γίνει το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας ένα Πανεπιστήμιο — μαμμούθ. Η δακ' αυτό το σημείο που διασώσαμε σήμερα έχουμε κάνει κάποια σχέδια και σε πολύ μεγάλο βαθμό οι προβλέψεις έχουν υλοποιηθεί. Η πρόβλεψή μας για το μέγεθος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας είναι τέτοια, ώστε το Πανεπιστήμιο να παρακολουθήσει την ανάπτυξη της περιοχής, να μην ξεπεράσει το αναγκαίο όριο, γιατί τότε θα υπάρξει μια σύγκρουση ανάμεσα στις δύο αντίθετες, στο Πανεπιστήμιο δηλαδή και στην Πόλη.

Σύμφωνα λοιπόν με τις εκτιμήσεις τις δικές μας και λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των τμημάτων που προτείνουμε να ιδρυθούν και φυσικά θα λειτούργησουν στα επόμενα χρόνια η πρόβλεψη είναι ο κύκλος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας που θα λειτούργησει στο Βόλο, που είναι η έβρα του, να έχει τα πολύ γύρω στις 7.000 — 8.000 φοιτητές και ο αντίστοιχος κύκλος των Ιατρικών Επιστημών στη Λάρισα 3.000 — 4.000, με μια κινητικότητα φυσικά του φοιτητικού πληθυσμού προς τη συνολική θεσσαλική περιοχή ανάλογα με τις δραστηριότητες στις οποίες θα συμμετέχει. Ως προς το μέγεθος λοιπόν του Πανεπιστημίου αλλά και ως προς τα άλλα του χαρακτηριστικά η δική μας αντίληψη είναι το Πανεπιστήμιο να μην διδάσει την πραγματικότητα, στην οποία εντάσσεται αλλά να ακολουθήσει τις διακυμάνσεις της ανάπτυξης της.

Σχετικά τώρα με το άλλο θέμα ότι το Πανεπιστήμιο είναι σήμερα μια μικρή οικογενειακή κατάσταση, όπου όλοι σέβονται τους άλλους αλλά και τους χώρους που βρίσκονται και που όλοι είναι ενθουσιασμένοι, για τί όλα είναι καινούργια, φρέσκα και όμορφα και γοητευτικά αλλά τί θα γίνει όταν έρθει κόσμος και κοσμάκης και

πάψει αυτή η οικογενειακή κατάσταση, θα πρέπει να πω τούτο: Νομίζω ότι πρέπει να είναι αναμενόμενο ότι αυτή η οικογενειακή σχέση που είναι αποκατωστημένη τώρα και που ίσως διαρκέσει δύο — τρία χρόνια, ακόμη, κάποια στιγμή θα σταματήσει και τότε πια η εγγύηση για την ομαλή λειτουργία δεν θα είναι οι προσωπικές σχέσεις αλλά η αποδοχή κάποιων κανόνων ή μια παράδοση, η οποία θα κυριαρχήσει πάνω στους επόμενους. Εμείς παλεύουμε να στεριώσουμε μια νέα παράδοση που μόνο αυτή μπορεί να εγγυηθεί την ομαλή συνέχεια. Αυτό όμως μπορούμε να το πετύχουμε μόνο αν είμαστε όλοι μαζί συσπειρωμένοι για να υπερασπιστούμε τις αξίες που αποδεχόμαστε.

ΕΡΩΤ.: Είναι μόνον η καλή παράδοση ή θα πρέπει κι εσείς από την πλευρά σας να δώσετε ορισμένες αρμοδιότητες στους φοιτητές ώστε το Πανεπιστήμιο να το αισθάνονται σαν δικό τους Πανεπιστήμιο και να μην υπάρχει το πρόβλημα των άλλων Πανεπιστημίων, όπως της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης που αισθάνονται το Πανεπιστήμιο σαν κάτι ξένο προς αυτούς;

ΑΠΑΝΤ.: Αυτό είναι μέσα στις προθέσεις μας και το είδατε στην πράξη προχθές που επισκεφθήκατε το Πανεπιστήμιο. Όλα αυτά όμως είναι τεχνικά εργαλεία τα οποία δεν είναι δυνατό να ξεπεράσουν τις θεμελιώδεις δυσκολίες, αν δεν υπάρξει μια ανάταση η οποία μπορεί να δοθεί μόνο όταν οι άνθρωποι γνωρίζουν πως έχει κάποιο νόημα να κάνουν αυτό που κάνουν, να μπουν στο Πανεπιστήμιο να σπουδάζουν, να εργαστούν, μόνο αν αισθάνονται ότι είναι πραγματικά υποστηριγμένοι από τον κοινωνικό περίγυρο.

Η φαικτικότητα της σχέσης της πόλης του Βόλου με το Πανεπιστήμιο θα παίξει καταλυτικό ρόλο στην πορεία του Πανεπιστημίου.

Η αποτελεσματικότητα των σπουδών και το νόημα που θα βρίσκουν οι φοιτητές σπουδάζοντας εδώ είτε επειδή θα τους διευκολύνει στην ένταξη τους στην παραγωγή είτε επειδή τα θέματα με τα οποία θα ασχολούνται θα είναι θέματα ενδιαφέροντα είτε γιατί μέσα από μια τέτοια αγωγή θα είναι πιο εύκολοι τοποθετημένοι να αποκτήσουν μια κινητικότητα στο διευρυμένο ευρωπαϊκό χώρο όλα αυτά είναι μείζονα θέματα τα οποία θα διαμορφωθούν μέσα από την ίδια τη λειτουργία του Πανεπιστημίου και ως

τι στα φυσικά αντικείμενα, όσο και απέναντι στους θαγμούς και στην ίδια του Πανεπιστημίου. Κανένας με τίποτα δεν μπορεί να διδάσει μια πραγματικότητα, όταν ο κοινωνικός περίγυρος δεν σου θίνει το αναγκαίο κύρος.

Όταν σας είπα προηγουμένως ότι φτάνοντας σ' ένα θέμα με την ολοκλήρωση των πρώτων εγκαταστάσεων στην ουσία μπαίνουμε στην ουσιαστική αρχή όλων των προσπαθειών για το στήσιμο του κύρους του Πανεπιστημίου εννοούσα ακριβώς αυτό. Από δω και προς το Πανεπιστήμιο είναι στα χέρια των ανθρώπων του.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΚΤΕΩΝ

ΕΡΩΤ.: Ο αριθμός των εισακτέων θα φροντίσετε να συνεχίσει να είναι περιορισμένος ή θα έχουμε κάτι παρόμοιο με άλλες σχολές, όπου δέχονται εκατοντάδες φοιτητές το χρόνο και τελικά δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους;

ΑΠΑΝΤ.: Το θέμα του αριθμού των εισακτέων είναι πραγματικά ένα στοιχείο κεντρικό στη συνολική σύλληψη για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, όπως τουλάχιστον την έχουμε φανταστεί οι άνθρωποι που δουλέψαμε. Θα έχετε διαπιστώσει ότι ακόμα κι στους χώρους που έχουμε διαμορφώσει υπάρχει ένα όριο αριθμού φοιτητών που μπορεί να λειτουργήσει, το οποίο προσδιορίζεται από τα διεθνή στάνταρς, ώστε η διδασκαλία και η ερευνητική δουλειά στα εργαστήρια να έχει νόημα και αποτελεσματικότητα.

Το υπουργείο Παιδείας έχει δείξει κατανόηση γι' αυτή την επιλογή και το έχει αποδείξει καθώς επί δύο συνεχείς χρονίες ο αριθμός των εισακτέων προσδιορίζεται σε τέτοιο ύψος ώστε να ανταποκρίνεται στις δικές μας προβλέψεις.

Φανταζομιά και ελπίσω πως αυτό θα συνεχιστεί. Η ιστορία διδάσκει κι' αυτό το έμπουμο, που λέτε άλλοι, που σας τρομάζει και τρομάζει και μας, πιστεύω ότι δεν θα βρεθεί κανείς να το επαναλάβει.

Η οργάνωση που έχουμε αυτή τη στιγμή είτε στις εγκαταστάσεις του Πεδίου του Αρκώς είτε στα κτίρια που ετοιμάζονται στην παραλία, δηλαδή στο παραλιακό συγκρότημα των πρώην αποθηκών Παπασταύτου αντιστοιχεί σε μια αντίληψη συνδιδασκαλίας 50—80 φοιτητών το πολύ, ενώ ο αριθμός των φοιτητών που αντιστοιχούν στα Εργαστήρια είναι τέτοιος ώστε να είναι δυνατό το εργαστηριακό μάθημα να γίνεται με την άνεση και αποτελεσματικότητα που απαιτείται. Από την άλλη πλευρά και το πρόβλημα του αυξημένου αριθμού μπορεί να αντιμετωπιστεί είτε με αυξημένο αριθμό διδασκόντων, δηλαδή αλληλλάλληλες διδασκαλίες σε περιορισμένα ακροατήρια είτε με την αξιοποίηση του χρόνου, δηλαδή με πολλαπλά ακροατήρια σε διαφορετικές χρονικές περιόδους.

ΟΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΡΩΤ.: Οι εγκαταστάσεις της παραλίας έχει προχαρακτηριστεί να είναι έτοιμες όταν θα αριθεί αναγκαίο να απορροφήσουν φοιτητές από το Πεδίο του Άρεως και τότε θα συμβεί αυτό;

ΑΠΑΝΤ.: Οι εγκαταστάσεις της παραλίας είναι και αρχή παρά πολύ μεγάλες με μέγεθος. Έχουν σχεδιαστεί να ολοκληρωθούν σε 2 ή 3 φάσεις. Η πρώτη φάση περιλαμβάνει το κτίριο της καλής ακοής, Πασπαράτου που βρίσκεται επάνω στον παραλιακό πεζόδρομο και θα είναι έτοιμο το Νοέμβριο. Τα υπόλοιπα θα συνεχίσουν με τους ρυθμούς που θα επιβάλει η ανάπτυξη του Πανεπιστημίου. Και ανάλογα με τη χρηματοδότηση σε συνδυασμό με το σοβαρότητα οικονομικό μέγιστο που θα ανοίξουμε στη Λάρσα με τις πολυδάπανες εγκαταστάσεις του Ιατρικού Κύκλου.

Πάντως μετά την ολοκλήρωση της πρώτης αυτής φάσης προ βλέπεται να υπάρξει ένα ολοκληρωμένο συνεδριακό κέντρο με ένα αμφιθέατρο 700 θέσεων και άλλα δύο 150 θέσεων με πολλές αίθουσες διδασκαλίας, γραφεία καθηγητών, προσωπικού, με την κεντρική διοίκηση. Δηλαδή, θα είναι ένα σύμπλεγμα στο οποίο θα εγκατασταθούν τμήματα της σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών, θα γίνεται διδασκαλία, έδρα, θα υπάρχει το προσωπικό τόσο το διδακτικό όσο και διοικητικό και φυσικά η κεντρική διοίκηση του Πανεπιστημίου.

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε.

ΕΡΩΤ.: Το έργο το οποίο έχει συντελεστεί στο Πανεπιστήμιο είναι πολύ μεγάλο πέρα από κάθε αμφισβήτηση Παρ' όλα αυτά από διάφορους φορείς του Βόλου υπάρχουν ορισμένες επιφυλάξεις για τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν (αναθέσεις σε εργολάβους κλπ.). Υπάρχει συγκεκριμένα κάποια αντίδραση από ορισμένα μέλη του Τ.Ε.Ε. Τι έχετε να πείτε σ' αυτό;

ΑΠΑΝΤ.: Το Τ.Ε.Ε. ή αν θέλετε ορισμένοι στο Τ.Ε.Ε. έχουν μερικές φορές θέσει ένα ερώτημα, γιατί ένα τμήμα των εργασιών, ενόψει της λειτουργίας του Πανεπιστημίου το 1988 ανατέθηκε απ' αυθείας και όχι με διαγωνισμούς. Η απάντηση που μπορώ να δώσω εδώ είναι ότι πάντα στη ζωή το μείζον καλύπτει το ελασσόν, όταν κανείς θέλει να βγάλει έργο.

Είχαμε μπροστά μας μια χρονική στιγμή που έκρεπε σκωδμήποτε να είμαστε έτοιμοι για να μπορούμε να μπει οι φοιτητές. Θέλαμε η εγκατάστασή μας να είναι τέτοια που να μην προβλέπει τους στόχους και τις προσδοκίες, που είχαμε για την ποιοτική στάση που θα θέλαμε να έχει το Πανεπιστήμιο. Συνεπώς κάναμε τη μοναδική κίνηση που ήταν δυνατή, επιλέξαμε μετά από την γνώμη των τεχνικών μας συμβούλων και των ειδικών μελών της διοίκησης επιτροπής που είχαν σχέση με τα αντίστοιχα θέματα, τη διαδικασία εκείνη που επέτρεπε να έχουμε εξασφαλισμένη την ποιότητα της κατασκευής, τη δυνατότητα να έχουμε τελειωμένο έργο τη στιγμή που το θέλαμε και τη δυνατότητα να καλύπτουμε τις επόμενες ανάγκες μας ανεξάρτητα από τον ρυθμό χρηματοδότησης του Υπουργείου, που δεν μπορούσαμε να τον ελέγξουμε. Πιστεύω προσωπικά ότι θα ήταν καλύτερο αν είχαμε την άποψη όλες οι εργασίες να γίνονταν με διαγωνισμούς. Δεν είχαμε όμως πάντα αυτή την άποψη. Άλλες εργασίες έγιναν με διαγωνισμούς και άλλες όχι. Κάθε καλοπροαίρετος πιστώνω ότι θα πρέπει να αναγνωρίσει ότι δεν μπορούσαμε να κάνουμε διαφορετικά, και αν μας κρίνει όπως λέγεται και τον αποτελεσματικό ίσως αντιληφθεί ότι δεν κάναμε λάθος.

Το έχω πει και άλλοτε ότι κι εγώ θα επιθυμούσα οι διαδικασίες να είναι πιο ανοιχτές, οι σχεδιασμοί μας να είναι πιο ολοκληρωμένοι και να μην ξανακαθρούμε σε τέτοια πίεση χρόνου.

Αλλά πολλά από τα πράγματα δεν συμβαίνουν στον κόσμο. Συμβαίνουν ανάλογα με τις πιέσεις που υπάρχουν. Πρέπει να επιλέγουμε κάθε φορά τη λύση που θα μας δώσει έργο και όχι τη λύση που θα μας επιτρέπει πάντα να συζητάμε για το τι θα έπρεπε να κάνουμε. Ελπίζω πάντως, επειδή με τους ανθρώπους που πρόσβαλαν αυτή την ένταση είμαστε και συνά-

δελφοί, ότι μια κοινή συνάντηση μελών των δύο οργάνων του Τεχνικού Επιμελητηρίου και της Διοίκησης Επιτροπής μαζί με τους αρμόδιους τεχνικούς συμβούλους θα δώσει τις διευκρινίσεις που απαιτούνται, ώστε να φανεί ότι η κίνηση αυτή ήταν η απαραίτητη από την πλευρά μας και ότι, ότι υπάρχει τίποτα το οποίο να μπορεί να αμφισβητηθεί.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΡΩΤ.: Πώς προδιαγράφεται το μέλλον του Πανεπιστημίου;

ΑΠΑΝΤ.: Είναι πραγματικά αισιόδοξο γιατί νομίζω πέρα από υπάρχουσα αποκαταστήμένες οι δομές της Πανεπιστημίου στον αντίκρουστικό ανταγωνισμό που θα επιτρέψει την προοπτική του Πανεπιστημίου. Πέρα από τις προβλεπόμενες προοπτικές, που σχετίζονται με τη περιοχή υπάρχει ένα επίσημο πρόγραμμα στις εγκαταστάσεις το οποίο καμιά δεν μπορεί να το αγνοήσει. Θέλω να πω ότι και οι μετά από μας θα πρέπει να αναμετρηθούν μαζί του. Για να το υποβαθμίσουν ή να το αλλοιώσουν θα πρέπει να δώσουν λόγο προς την κοινή γνώμη και προς τα ίδια γράμματα. Νομίζω ότι έχει εγγραφεί μια θετική σταθερή υποστήριξη για την υποχρέωση να συντηρηθεί αυτή η ποιότητα.

Δύο φορές, όσον αφορά την οργανωτική οργάνωση του Πανεπιστημίου μας έχει υπάρξει ήδη (με τις νέες προτάσεις που κάναμε) μια συγκεκριμένη τημημάτων, τμήματα που συνδέει οριστικά το Πανεπιστήμιο με τις ανάγκες της παραγωγής και με τις ανάγκες της κοινωνικής πραγματικότητας.

Με λίαν παραδειγματικό χάρη για τα θέματα αναφορτικότητας ή επιμόρφωσης ενηλίκων ή αντεχούς εκπαίδευσης για τα θέματα ειδικής αγωγής ή για τα θέματα γλωσσολογίας, για τα προβλήματα που σχετίζονται με την έρευνα της ιστορίας, της γλώσσας και του πολιτισμού.

Από την άλλη πλευρά έχουν ξεκινήσει ήδη κάποιες σχέσεις του Πανεπιστημίου με φωνητικά προγράμματα που αναφέρονται σε στοιχεία της παραγωγικής ταυτότητας της περιοχής. Το πρόγραμμα με την Ε.Ο.Κ. που μόλις θα ξεκινήσουμε σε λίγο για την Κάρλα. Το άλλο πρόγραμμα που έχει σχέση με τα θαλάσσια πάρκα των Σπορτών ή το πρόγραμμα με την διδασκαλία. Όλα αυτά είναι κινήσεις μεγάλης κλίμακας και είναι μόνο η αρχή. Ενώ ότι είναι κινήσεις που έχουν μια προοπτική από μέλλον και οι οποίες ξεκινούν για την συνεισφορά τους.

Νομίζω, λοιπόν, ότι τόσο η γεωγραφική ένταση του Πανεπιστημίου στο σημείο αυτό, που είναι κομβικό σημείο για την Ελλάδα, όσο και το γεγονός ότι είναι ένα Πανεπιστήμιο, παρά για που σημαίνει ότι υπάρχει η δυνατότητα να εταμεί, να κάνει κάποιες τομές στα προγράμματα και να προτάσει ένα νέο συνολικό πρόγραμμα καθώς και η εσωτερική ποιότητα του προβάλλοντος του Πανεπιστημίου, θα μπορούσαν να δώσουν στους ανθρώπους του Πανεπιστημίου ένα δόση για να μπορούσαν να λειτουργήσουν δημιουργικά προς τα έξω. Εκείνη τη στιγμή να το νύω ότι γάρη μόλις βρισκόμαστε στο αληθινά ξεκίνημα του Πανεπιστημίου τώρα δηλαδή που οι υπόδόμες έχουν παύσει τον βασικό τους ρόλο και που οι άνθρωποι πια πρέπει να πάρουν επάνω τους με τις επιλοδοξίες τους, με τις αντιλήψεις τους, με τους να σταθείσαν το Πανεπιστήμιο, θα σφαλίας σ' ένα σοβαρό ανταγωνιστικό Πανεπιστήμιο στον ευρύτερο ελλαδικό και ευρωπαϊκό χώρο.